

Ruser, at han, inden han skal begynde sit Fiskeri, og medens Fiskerne indbyrdes ordne dette, ved, hvor og i hvilken Retning Rystejernets Halegaarde ville blive udsatte. Kommissionen har ikke ment at kunne angive nogen mere praktisk Maade, hvorpaa dette vil kunne udføres end ved, at der paalægges Rystejerne at udsætte to af de til Halegaarden hørende Bøle, hvoraf den ene Hovedpælen, og at dette sker inden 1ste August. Selvsølgelig vil det for at opnaa den foreslaede Beskyttelse ikke være tilstrækkeligt, at Rystejerne udsætte Bølene; først naar Redskabet udsættes, indtræder denne, saaledes som ogsaa foreslaet, og ophører, saasnart det inddrages efter endt Fiskeri.

Endvidere har Kommissionen ment det nødvendigt, at der fra ovenstaaende Regler for Halefiskeriets Drift undtages Bugter af saa ringe Bredde eller med saa smalt Indløb, at Anbringelsen af Ruser udfor Halegaardene ikke kan foretages, uden at saadanne Ruser komme til at staa i en Retning paa tværs af en eller flere af de indre Halegaarde. I saadanne Tilfælde vil den fri Fisker jo nemlig ganske kunne hindre Halenes Gang til Halegaardene. Kommissionen anser det for umuligt at give fyldestgørende almenlydige Regler for saadanne Tilfælde, men foreslaar, at der i en eventuel Lov tildeles Landbrugsministeren Bemyndigelse til, hvor Forholdene ere som nys beskrevet, at fastsætte særlige Afstande for Fiskeri med Ruser udfor Halegaardene, eventuelt helt forbyde saadant Fiskeri udfor dem, alt dog kun efter forudgaaet Undersøgelse og Forhandling med de i Sagen Interesserede.

Ved Slutningsbestemmelserne „De foranstaaende Bestemmelser berøre ikke den videregaende Ret til Halefiskeri, der maatte tilkomme nogen ifølge særlig Adkomst“ er tilfattet at stærke Halegaardsfiskerierne paa Steder, hvor der findes ganske speciel Adkomst og særegen Udsættelsesmaade saaledes som f. Eks. i Øresunds nordlige Del, hvor der som ovenfor nævnt findes Forhold af særegen Natur, og hvor Redskaberne ikke udsættes ved Bøle nedrammede i Bunden.

Kommissionens Forslag omhandler udelukkende de til Fangst af Ruseaal tjenlige Redskaber. Med Hensyn til Spørgsmaalet om i hvilken Afstand fra udsatte Halegaarde Fiskeredskaber, ikke tjenlige til Fangst af Ruseaal, kunne sættes uden at stæde Fiskeriet med Halegaarde, da forudsætter Kommissionen, at ordinende Bestemmelser herfor ville blive truffene i den Paragraf i Fiskeriloven, der kommer til at indeholde flige Ordens- og Afstandsbestemmelser, og at der da ved Affattelsen af disse tages Hensyn ikke alene til Afstanden men ogsaa til Retningen, hvori de nævnte Redskaber udsættes.

Bestemmelser vedrørende Straf og Baatale for Overtrædelse af Lovforslagets Regler har Kommissionen ikke optaget i sit Forslag, da man er gaaet ud fra, at Kommissionens Forslag skal indgaa som en enkelt Paragraf i et eventuelt Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri, og at som Følge heraf saadanne Bestemmelser rettest høre hjemme andre Steder i Loven. Kommissionen skal kun antyde, at efter dens Mening bør ved Overtrædelse af de foreslaede Regler den fri Fisker saavel ikendes Straf som hde Erstatning til Rysteieren, og at Rysteieren bør ikendes Straf, naar han ved at udsætte den yderste Hovedpæl og desuden en af Halegaardens inderste Bøle tilkendegiver at ville benytte sin Halegaardsrret uden dog at gøre det, og derved hindrer den fri Fisker i at udøve Fiskeriet.

Kommissionen indstiller enstemmig det nedenstaaende Forslag. For at naa til en saadan Enstemmighed, har det været nødvendigt fra alle Sider at slaa af paa sine oprindelige Fordringer. Kommissionen nærer den Overbevisning, at det kun paa denne Maade har været muligt at naa et Resultat, som begge de interesserede Parter, Rystejerne og de fri Fiskere kunne være tjente med samtidig med at der aabnes Udgang til at indvinde det størst mulige Udbytte af Fiskeriet.

Kommissionens Forslag lyder saaledes:

„Retten til Fiskeri med Halegaarde tilkommer udelukkende Ejerne af Rysten, enhver ud for sin Grund, for saa vidt ikke andre ifølge særlig Adkomst maatte have erhvervet en Ret, som er til Hinder derfor.

Ved Halegaard forstås i denne Lov et til Halefangst bestemt Redskab, som bestaar af en eller flere Ruser i Forbindelse med en fra Land udsat Råd (Risgærde, Garn, Tremmeværk eller lignende), bestemt til at lede Halen ind i Ruserne.

Den til Fiskeri Berettigede maa, saa vidt hans Ret til Rysten strækker sig, anbringe saa mange Halegaarde, som han finder tjenligt, og føre dem saa langt ud i Søen